

РЕШЕНИЕ

№ 35895

гр. София, 31.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав, в
публично заседание на 24.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **4701** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.39, ал.1 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е на основание постъпила жалба от П. В. Г. от [населено място], депозирана чрез адв. С. М., срещу отказ на „ИЗИ АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ“ АД, [населено място], в качеството му на администратор на лични данни, за предоставяне на копие от всички документи, съдържащи негови лични данни, съставени за периода 01.03.2015 г. – 05.03.2025 г., обективиран в електронно писмо от 07.04.2025 г. Според жалбоподателя така постановения отказ е незаконосъобразен, като постановен при съществени нарушения на материалните и процесуалните правила, както и в противоречие с целта на закона – основания за отмяната му по чл.146, т.3, т.4 и т.5 АПК. Счита, че дружеството, в качеството му на администратор на лични данни, е било длъжно да предостави не само копие на личните данни, но и документите, които обективират самите данни. Твърди, че без да му бъдат предоставени поисканите документи няма как да установи дали личните му данни се обработват въз основа на искането му за потребителски кредит, на подписан стандартен европейски формуляр или договор за кредит, няма как да установи, че действително той е дал съгласие за обработване на тези данни. Изложено е също, че с постановения отказ е лишен от „правото на защита на личните данни“, предоставено му с чл.8, §1 и възпрепятства правото му по чл.8, §2 от Хартата на основните права на ЕС. По тези съображения, подробно мотивирани в жалбата, се иска отмяна на постановения отказ, като администраторът на лични данни бъде задължен да му предостави в 7-дневен срок копие от всички носители на лични данни. Претендира се и присъждането на разноски на жалбоподателя и адвокатско възнаграждение на процесуалния му представител на основание чл.38, ал.3, вр. чл.38, ал.1, т.3 от Закона за

адвокатурата.

Ответникът „ИЗИ АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ“ АД, [населено място], в представен писмен отговор от пълномощника му К. Б., изразява становище за неоснователност на жалбата по подробно изложени аргументи. Счита, че администраторът е изпълнил всичките си задължения по Регламент (ЕС) 2016/679, като е предоставил на жалбоподателя подробна информация относно обработваните лични данни и е осигурил достъп до копия от тези данни, които са в процес на активна обработка. Твърди, че предоставената информация относно исканията за документи е в пълно съответствие с разпоредбите на Регламента, който отчита необходимостта от защита на търговски тайни и защита на трети лица. Отказът за предоставяне на допълнителни документи и справки, които излизат извън обхвата на активно обработваните лични данни, е в съответствие с чл.15, ал.4 от Регламента. Изложено е също, че доколкото всички договори са приключени и липсват правни задължения за предоставяне на допълнителни справки по тях, както и че съответната информация не се поддържа в активна оперативна форма, не съществува основание за съставяне и предоставяне на исканата разбивка за плащания, които и без това не попадат в приложното поле на чл.15 от Регламента, тъй като не се касае за текущо обработвани лични данни, а се отнася до искане за вторична информация/услуга, която не е обвързана с действащо договорно правоотношение. Съгласно политиките за съхранение на лични данни на дружеството задълженията, идентификационните данни и всяка друга информация следва да се съхраняват за не повече от 5 години следващи първи януари на годината, следваща последното погасяване на дълга. Затова информация за вземания, които са съхранявани от 2015 г. няма как да бъде предоставена през 2025 г., тъй като разумните срокове за обработка на съответните данни са изтекли. По тези съображения се иска жалбата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложена е в заверено копие административната преписка. От КЗЛД е изискана информация дали до Комисията е подадена жалба от П. В. Г. от [населено място] за извършено нарушение на правата му по чл.15 и чл.20 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейският парламент и Съвета от страна на „ИЗИ АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ“ АД, [населено място], съответно ако към датата на отговора има образувано такова производство, да се удостовери на която дата е подадена жалба от П. В. Г. до Комисията, включително и дали по подадената жалба има постановено решение от КЗЛД и влязло ли е в сила. Постъпил е отговор, че не е налице висящо или приключило производство пред КЗЛД, иницирано от И. И. Х. срещу „ИЗИ АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ“ АД, [населено място].

Административен съд - София-град, в настоящия съдебен състав, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 09.01.2025 г. П. В. Г., чрез пълномощника си адв. С. М. е отправил искане до „ИЗИ АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ“ АД, [населено място], изпратена на електронна поща на дружеството, с която е поискано на основание чл.15 и чл.20 от Регламент (ЕС) 2016/679 да бъде предоставена описана информация относно обработването на личните му данни, а именно: 1. Обща информация за обработваните лични данни и 2. Конкретна информация за сключените договори и плащания – копия от личните данни и копие от всички документи, съдържащи личните му данни, включително договори за заем, искания за кредит, писмена кореспонденция и друга документация, свързана с обработването, както и справка за всички извършени плащания по тези договори, включително подробна разбивка на сумите, датите и начина на плащане. Посочен е имейл адрес, на който информацията да бъде изпратена.

На 10.02.2025 г. дружеството е изпратило уведомление на посочения имейл адрес по постъпилото

искане. В същото е предоставена обща информация относно целите на обработването на данните, категориите обработвани лични данни, получателите или категориите получатели, на които са разкрити или предстои да бъдат разкрити личните данни, срокът за съхранение на данните или критериите за определяне на този срок. По искането за информация за сключени договори от страна на администратора е предоставена справка за обема на данните в обобщен вид, както и първата и последна страница от един договор от 30.01.2023 г. и погасителен план за месечните погасителни вноски.

На 05.03.2025 г. от П. Г., чрез пълномощника му адв. С. М. на ел. поща на дружеството е изпратено допълнително искане на основание чл.15 и чл.20 от Регламента, в което отново е поискано да бъдат предоставени копия от личните данни и копие от всички документи, съдържащи личните му данни, включително договори за заем, искания за кредит, писмена кореспонденция и друга документация, свързана с обработването за периода от 01.03.2015 г. до 05.03.2025 г., както и справка за всички извършени плащания по тези договори, включително подробна разбивка на сумите, датите и начина на плащане.

Отговор на това искане е изпратен на 07.04.2025 г. на посочената електронна поща. В приложеното към отговора уведомление относно искането за предоставяне на копия от документи е посочено, че към тази дата дружеството не обработва активни договори или други действащи документи, свързани с текущи задължения или предоставяне на услуги към П. Г.. Съхранената информация за всички предхождащи вземания е архивирана, с ограничен достъп и се използва за целите на идентификация и спазване на нормативни изисквания, например съгласно Закона за мерките против изпирането на пари. Посочено е, че предоставянето на копия от пълен набор документи не попада изцяло в приложното поле на чл.15 от Регламента, тъй като последният предвижда право на копия от самите лични данни, а не на всички документи, в които тези данни се съдържат, особено когато това засяга и данни за трети лица, търговски тайни или вътрешна информация. Посочено е също, че представените извлечения от 7 договора съдържат точна и разбираема реплика на личните данни, събрани в хода на договорните отношения, и са напълно достатъчни за защита на правата му от неправомерно обработване на данните. Като друго основание за непредоставянето на копия от договори е посочено, че някои от тях са предмет на съдебни дела и ако бъдат предоставени с писмото това може да повлияе на целостта и справедливия изход на съответните производство, като тяхното представяне следва да се извърши в хода на съдебните производство. На лицето е напомнено, че екземпляри от договорите и приложенията към тях са му били предоставени при сключване на самите договори, в които е предвидено клиентът да ги съхранява до приключването им.

По отношение искането за предоставяне на справка за плащанията лицето е уведомено, че всички договори са приключени и липсват правни задължения за предоставянето на допълнителни справки по тях, а и предвид че съответната информация не се поддържа в активна оперативна форма не съществува основание за съставяне и предоставяне на исканата разработка. Предвид това е прието, че искането за предоставяне на справка за извършени плащания не попада в приложното поле на чл.15 от Регламента, тъй като не касае текущо обработвани лични данни, а се отнася до искане за вторична информация/услуга, която не е обвързана с действащо договорно правоотношение. Уведомлението е издадено от длъжностното лице по защита на личните данни при „ИЗИ АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ“ АД, [населено място].

От представената от оспорващия Справка за кредитна задължнялост, издадена от Ц. към БНБ, обхващаща период от 2020 г. до датата на представянето ѝ се установява наличието на сключени договори за потребителски кредит, за които ответникът е подавал информация към Ц. в посочения от тях петгодишен срок за съхранение на личните данни и техните носители.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:
Съгласно разпоредбата на чл.39, ал.1 ЗЗЛД при нарушаване на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по този закон субектът на данни може да обжалва действия и актове на администратора и на обработващия лични данни пред съда по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Условие за допустимост на оспорването е относно същото нарушение да няма висящо производство пред Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ или нейно решение относно същото нарушение да е обжалвано и няма влязло в сила решение на съда – чл.39, ал.4 ЗЗЛД. В хода на настоящото производство се установи, че по процесния спор няма висящо производство пред КЗЛД. Жалбата е подадена от надлежна страна, срещу изричен отказ на „ИЗИ АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ“ АД, [населено място], в качеството му на администратор на лични данни, за предоставяне на поисканите от дружеството с молба от 05.03.2025 г. копие от носители на лични данни. Същата е подадена в срок, доколкото отказът, който се оспорва, е получен на 07.04.2025 г., а жалбата е изпратена в съда чрез ССЕВ на 17.04.2025 г. Следователно същата е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е и основателна.

Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт, на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Между страните не е спорно, че между жалбоподателя и „ИЗИ АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ“ АД, [населено място] са били налице облигационни отношения, възникнали по силата на сключени договори за парични заеми, като оспорващият е субект, чиито лични данни са обработвани от дружеството – ответник и в това си качество има право на достъп до обработваните му от администратора лични данни, съгласно чл. 15 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Регламент 2016/679).

Ответникът „ИЗИ АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ“ АД, [населено място] попада в хипотезата на определението по чл.4, т.7 от Регламент 2016/679, съгласно която "администратор" означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка.

Предвид горното, за ответното дружество, като администратор на лични данни, е съществувало нормативно установено задължение да се произнесе по подаденото от жалбоподателя искане, като с оглед разпоредбата на чл.12, §3 от Регламент 2016/679, информацията относно действията, предприети във връзка с искане по членове 15-22, е следвало да бъде предоставена без ненужно забавяне и във всички случаи в срок от един месец от получаване на искането. Именно в този срок административният орган на лични данни се е произнесъл по искането, като изрично е отказал да предостави копие от всички поискани носители на лични данни за посочения период, както и справка за извършените плащания по договорите.

Съдът намира, че оспореното електронно писмо, в което е обективиран изричният отказ, е издадено от компетентен орган - длъжностното лице по защита на личните данни при „ИЗИ АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ“ АД, [населено място].

При издаване на оспорения акт е спазена установената писмена форма, като са изложени съображенията, мотивирали администратора на лични данни да издаде оспорения отказ. В хода на проведеното производство не се твърди и не се установява да са допуснати нарушения на процесуалните правила.

Спорният по делото въпрос е дали при отправено искане на основание чл.15 и чл.20 от Регламент (ЕС) 2016/679 за предоставяне на информация относно обработването на лични данни, администраторът на лични данни дължи предоставяне и на самите носители на тези данни.

Според чл. 4, параграф 1 от Регламент 2016/679, „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице“.

Съгласно чл. 4, параграф 2 от Регламент 2016/679, „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирание, ограничаване, изтриване или унищожаване.

Според §1 на чл.12 от Регламент 2016/679, „администраторът предприема необходимите мерки за предоставяне на всякаква информация по членове 13 и 14 и на всякаква комуникация по членове 15—22 и член 34, която се отнася до обработването, на субекта на данните в кратка, прозрачна, разбираема и лесно достъпна форма, на ясен и прост език, особено що се отнася до всяка информация, конкретно насочена към деца. Информацията се предоставя писмено или по друг начин, включително, когато е целесъобразно, с електронни средства. Ако субектът на данните е поискал това, информацията може да бъде дадена устно, при положение че идентичността на субекта на данните е доказана с други средства“, а с чл.12, параграф 2 от Регламент 2016/679 е вменено задължение на администратора на лични данни да съдейства за упражняването на правата на субекта на данните по членове 15—22.

Според разпоредбата на чл.15, §1 от Регламент 2016/679 субектът на данните има право да получи от администратора потвърждение дали се обработват лични данни, свързани с него, и ако това е така, да получи достъп до данните и следната информация: целите на обработването; съответните категории лични данни; получателите или категориите получатели, пред които са или ще бъдат разкрити личните данни, по-специално получателите в трети държави или международни организации; когато е възможно, предвидения срок, за който ще се съхраняват личните данни, а ако това е невъзможно, критериите, използвани за определянето на този срок; съществуването на право да се изиска от администратора коригиране или изтриване на лични данни или ограничаване на обработването на лични данни, свързани със субекта на данните, или да се направи възражение срещу такова обработване; правото на жалба до надзорен орган; когато личните данни не се събират от субекта на данните, всякаква налична информация за техния източник; съществуването на автоматизирано вземане на решения, включително профилирането, посочено в член 22, параграфи 1 и 4, и поне в тези случаи съществена информация относно използваната логика, както и значението и предвидените

последствия от това обработване за субекта на данните.

Чл.15, §3 от Регламент (ЕС) 2016/679 предвижда, че администраторът предоставя копие от личните данни, които са в процес на обработване.

Тези разпоредби следва да се тълкуват и във връзка с чл.8, §2 от Хартата на основните права на Европейския съюз, според който всеки има право на достъп до събраните данни, отнасящи се до него.

В случая, жалбоподателят е отправил надлежно искане по чл. 37б от ЗЗЛД до „ИЗИ АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ“ АД, [населено място], в качеството му на администратор на лични данни. Искането е свързано с упражняване на права по чл. 15 от Регламент 2016/679 и по силата на чл.15, §3 от Регламент 2016/679, администраторът е длъжен да предостави копие от обработваните от него лични данни на заявителя.

Настоящият съдебен състав намира за неоснователен доводът на ответника, че субектът на данни има единствено правото да получи копие от обработваните лични данни, каквото му е предоставено, като правото по чл.15 от Регламент (ЕС) 2016/679 не включва получаването на копия от документи. В тази връзка следва да се има предвид, че според т. 21 от Решение от 04.05.2023 г. на СЕС по дело C-487/21, F. F. V. O. D., доколкото в ОРЗД не е дадено определение на така използваното понятие "копие", следва да се отчете обичайното значение на това понятие което, съгласно заключението на генералния адвокат (т. 30), обозначава точната реплика или транскрипция на оригинал, затова просто общото описание на данните, които са в процес на обработка или препращането към категории лични данни не би отговаряло на това определение. В т. 23 от същото решение на СЕС е посочено, че употребата на израза "всяка информация" в определението на понятието "лични данни", залегнало в тази разпоредба, отразява целта на законодателя на Съюза да придаде широк смисъл на това понятие, което потенциално обхваща всякакъв вид информация, както обективна, така и субективна, под формата на становища или преценки, при условие че засяга съответното лице. В решението на СЕС се сочи също, че чл.15, §3, изр. първо от Регламент (ЕС) 2016/679 трябва да се тълкува в смисъл, че правото да се получи от администратора копие от личните данни, които са в процес на обработване изисква на субекта на данните да се предостави точна и разбираема реплика на всички тези данни. Това право предполага правото на получаване на копие от извлечения от документи и дори от цели документи или от извлечения от бази данни, които в частност съдържат посочените данни, ако предоставянето на такова копие е задължително, за да може субектът на данните ефективно да упражни предоставените му с този регламент права, като в това отношение трябва да се вземат предвид правата и свободите на други лица.

В Решение от 22.06.2023 г. на СЕС по дело C-579/21, J. M. v. P. S, т. 45 е посочено, че широкото определение на понятието "лични данни" обхваща не само данните, събрани и съхранявани от администратора, но и всяка информация, резултат от обработване на лични данни, които засягат лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано. В точки 63- 66 от същото решение на СЕС се сочи следното: "Що се отнася по-конкретно до съобщаването на цялата тази информация чрез предоставянето на журналните файлове за разглежданите в главното производство операции по обработване, следва да се отбележи, че чл.15, параграф 3, първо изречение от ОРЗД гласи, че администраторът "предоставя копие от личните данни, които са в процес на обработване". В това отношение Съдът вече е постановил, че така използваното понятие "копие" обозначава точната реплика или транскрипция на оригинал, затова

просто общото описание на данните, които са в процес на обработване или препращането към категории лични данни не би отговаряло на това определение. От текста на член 15, параграф 3, първо изречение от този регламент следва също, че задължението за съобщаване се свързва с личните данни, които са предмет на разглежданото обработване. Копието, което администраторът е длъжен да предостави, трябва да съдържа всички лични данни, които са в процес на обработване, да има всички характеристики, които позволяват на субекта на данните да упражни ефективно правата си по този регламент, и следователно да възпроизвежда изцяло и точно тези данни. За да се гарантира, че така предоставената информация е лесна за разбиране, както изисква чл.12, параграф 1 от ОРЗД във връзка със съображение 58 от този регламент, възпроизвеждането на извлечения от документи, и дори на цели документи, или на извлечения от бази данни, които в частност съдържат личните данни, които са в процес на обработване, може да се окаже задължително, ако ситуирането на обработваните данни в контекст е необходимо, за да се гарантира тяхната разбираемост. По-специално, когато лични данни са генерирани от други данни или когато такива данни са следствие от празни полета, т. е. няма насоки, които да разкриват информация за субекта на данните, контекстът, в който се обработват тези данни, е задължителен елемент, който позволява на субекта на данните да разполага с прозрачен достъп и разбираемо представяне на тези данни. "

В горния смисъл е и Решение от 26.10.2023 г. на СЕС по дело C-307/22, FT v. DW, т. 73-76, в което се казва: "Накрая, що се отнася до целите, преследвани с член 15 от ОРЗД той има за цел да укрепи и уточни правата на субектите на данни. Така предвиденото в тази разпоредба право на достъп трябва да позволи на субекта на данните да провери дали свързаните с него лични данни са точни и дали се обработват законосъобразно. Освен това копието от личните данни, които са в процес на обработване, което администраторът е длъжен да предостави съгласно чл.15, параграф 3, първо изречение от ОРЗД, трябва да има всички характеристики, които позволяват на субекта на данните да упражни ефективно правата си по този регламент, и следователно трябва да възпроизвежда изцяло и точно тези данни. По-специално, за да се гарантира, че предоставената от администратора информация е лесна за разбиране, както изисква чл.12, параграф 1 от ОРЗД във връзка със съображение 58 от този регламент, възпроизвеждането на извлечения от документи, и дори на цели документи, които в частност съдържат личните данни в процес на обработване, може да се окаже задължително, ако ситуирането на обработваните данни в контекст е необходимо, за да се гарантира тяхната разбираемост. Ето защо правото да се получи от администратора копие от личните данни, които са в процес на обработване, изисква на субекта на данните да се предостави точна и разбираема реплика на всички тези данни. Това право предполага правото на получаване на копие от извлечения от документи и дори от цели документи, които в частност съдържат посочените данни, ако представянето на такова копие е задължително, за да може субектът на данните ефективно да упражни предоставените му с този регламент права. "

В обобщение, според посочената практика на СЕС, субектът на данни има право на достъп, в т. ч. и право да получи копия от документи, в които се съдържат личните му данни, ако това е необходимо за извършването на проверка, дали личните му данни се обработват законосъобразно, за да може да упражни ефективно правата, предоставени му в Регламент (ЕС) 2016/679.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав счита, че ответникът, в качеството му на администратор на лични данни, е бил длъжен да предостави на лицето всички поискани от него документи, личните данни по които се обработват, в това число договори за заем, искания за кредит, писмена кореспонденция и друга документация, свързана с обработването за периода от 01.03.2015 г. до 05.03.2025 г., както и справка за всички извършени плащания по тези договори, включително подробна разбивка на сумите, датите и начина на плащане, за посочения период. Само предоставените от ответното дружество таблици с отбелязани в същите лични данни на лицето, безспорно не дава възможност за ефективно упражняване на правата по приложимия Регламент. Като е постановил процесния отказ ответникът е лишил жалбоподателя и от „правото на защита на личните данни“, което му се предоставя с чл.8, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз, като съответно е бил поставен и в невъзможност да придобие непосредствени впечатления за спазване на задължението на администратора за осигуряване защитата на тези данни, така че да се гарантира тяхното законосъобразно обработване, в съответствие с принципите, определени в чл.5 от Регламент 2016/679. Оспореният отказ възпрепятства жалбоподателя да се възползва и от правото му по чл.8, параграф 2 Хартата на основните права на Европейския съюз, да получи ясна представа за това дали данните му са обработвани добросъвестно, за точно определени цели и въз основа на съгласието му или по силата на друго предвидено от закона легитимно основание.

От друга страна договорът за кредит е частноправни сделка със страна потребител – чл. 9, ал.1 от Закона за потребителския кредит (ЗКП). Потребител е всяко физическо лице, което придобива стоки или ползва услуги, които не са предназначени за извършване на търговска или професионална дейност, и всяко физическо лице, което като страна по договор по този закон действа извън рамките на своята търговска или професионална дейност – чл. 9, ал. 3 от ЗКП вр. с § 13, т. 1 от ДР на ЗЗП. От своя страна договорът за кредит се сключва в писмена форма и задължително съдържа личните данни на кредитополучателя (субект на данните), по арг. и от чл.11, т.3 от ЗКП. Съгласно чл.5, ал. 4 от ЗКП, кредитодателят (администратор на лични данни по ЗЗЛД) има задължението да предоставя на потребителя, както общата информация относно предстоящ за сключване договор за потребителски кредит, така и общите условия към него безвъзмездно, на хартиен или друг траен носител по ясен и разбираем начин, като всички елементи на информацията и на общите условия се представят с еднакъв по вид, формат и размер шрифт - не по-малък от 12. От своя страна общите условия стават и са неразделна част от договора за потребителски кредит, като всяка страница трябва да бъде подписана от страните по договора – арг. от чл. 11, ал. 2 от ЗПК. Действително правилото на чл. 5, ал. 4 от ЗПК касае преддоговорно задължение на кредитодателя за предоставяне на информация. В този случай правилото защитава предимно интереса на длъжника (кредитополучателят) като икономически по-слаба страна. Няма никаква причина тази норма да не се прилага по аргумент на по-силното основание и по време на изпълнението на вече сключен договор. Това е така, тъй като по този начин тя защитава освен интересите на длъжника-кредитополучател, също и тези на кредитора (кредитодател), доколкото търсенето и предоставянето на информация относно текущото състояние на дълга, стимулира длъжника да изпълнява добросъвестно и точно. Поради тази причина, кредитодателят няма никакво разумно стопанско основание, а и законово, да отказва да дава информация на кредитополучателя относно условията на договора, в

които са инкорпорирани личните данни на кредитополучателя, доколкото същото противоречи не само на принципа на добросъвестността в гражданския оборот – чл. 63 от ЗЗД, но и на принципа за „отговорно поведение“, заложен в чл. 2 от ЗПК. Отговорното поведение изисква от кредитодателя не само да действа в свой интерес и да не пречи на другата страна да изпълнява (грижата на добрия стопанин), но дори и да ѝ съдейства при изпълнението, доколкото тя се ползва със специална закрила, тъй като е по-слаба икономически. Именно с оглед на това на общо основание приложение намира и Закона за защита на потребителите като общ закон, регламентиращ потребителското право. Съгласно чл.2 от ЗЗП потребителят има правото да бъде информиран за предоставяната стока или услуга, както и на защита на неговите икономически интереси във връзка с предоставяната стока или услуга - вр. с чл. 1, ал. 2, т. 1 от ЗЗП. В противен случай, както най-често се случва на практика, потребителят би могъл добросъвестно да се лиши от документа на дълга по невнимание или лекомислие, с оглед на което да пропусне дължимо плащане, респективно да изпадне в забава с всички произтичащи от това обстоятелство последици (предсрочна изискуемост на кредита; мораторна лихва за забава). Такъв неблагоприятен ефект законът се стреми да не допусне, именно с правилото на чл.11, ал. 3 от ЗПК. Макар от буквалното тълкуване на това правило да следва извода, че се касае за задължение за предоставяне на информацията относно извършените и предстоящите плащания, то следва да бъде тълкувано разширително на осн. § 1 от ДР на ЗЗП вр. с чл. 1, ал. 2, т. 1 от ЗЗП, тъй като по този начин се осигурява по-голяма защита на потребителя. Всичко това показва, че предоставянето на личните данни, инкорпорирани в документа на дълга (договора за кредит) се явява не само задължение по ЗЗЛД и Регламента, но и на двойно основание - пряка последица от прилагането на потребителското право в отношенията между страните по договора за потребителски кредит, което от своя страна има императивен характер.

Във връзка с изложените от ответника мотиви следва да се посочи, че не е основание за отказ липсата на активни договори, както и архивирането на документите по погасени задължения, в случай, че същите се съхраняват от дружеството. Ако някои от документите вече не се съхраняват, този факт, като и основанието за това следва изрично и конкретно да бъде посочен от администратора. Не може да бъде основание за отказ и доводът, че в договорите се съдържат данни за трети лица, търговски тайни или вътрешна информация, доколкото тези договори са били сключени с жалбоподателя и информацията в тях е била достъпна за него. Не е основание за отказ за предоставяне на договори, които са предмет на съдебни дела, както и доводът, че лицето, като страна по договорите, е било длъжно да съхранява предоставените му екземпляри от тях.

Предвид изложеното съдът приема, че в случая и в изпълнение на принципите на прозрачност и отчетност, администраторът е бил длъжен, при наличие на отправеното изрично искане, да предостави на субекта и изисканите от него копия на документи, въз основан на които се обработват личните му данни, доколкото при неизпълнение на това задължение се ограничава възможността заявителят да узнае конкретните фактически и правни основания, обуславящи целите на обработка на личните му данни и по този начин да извърши проверка дали същите се обработват законосъобразно по смисъла на чл. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679. Непредоставянето им води до пряко неизпълнение от страна на администратора на лични данни на задължението за отчетност, което пречатства и възможността субекта на данните да осъществи ефективна проверка относно тяхното законосъобразното, добросъвестно и прозрачно

обработване, каквото съмнение очевидно се е породило у жалбоподателя.

По тези съображения съдът приема, че оспорения отказ следва да бъде отменен и преписката изпратена на ответника за ново произнасяне при съобразяване указанията на съда, дадени в настоящото решение.

С оглед изхода на спора и съгласно чл.143, ал.1 АПК своевременно направеното искане на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателно. Същият е направил такива в размер на 10 лева внесена държавна такса. Предвид това ответникът следва да бъде осъден да му ги заплати.

Основателно се явява и своевременно направеното от процесуалния представител на оспорващия искане за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение. Видно от приложения на лист 175 от настоящото дело договори за правна защита и съдействие адвокат М. е упълномощен да представлява Г. в настоящото производство, като е договорена безплатна правна помощ по чл.38, ал.1, т.3 ЗА. Тук следва да се посочи, че не е необходимо в хода на съдебното производство да се установи в какви отношения по тази разпоредба са адвокатът и неговия клиент. Достатъчно е да е налице договореност по този текст, която не подлежи на проверка от съда. Алинея 2 на същия текст предвижда, че ако насрещната страна е осъдена на разноски, както е в случая, то адвокатът има право на възнаграждение, определено от съда в размер не по-нисък от предвидения в Наредбата по чл.36, ал.1 ЗА. Настоящото дело е административно без определен материален интерес и попада в хипотезата на чл.8, ал.2, т.10 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа. За процесуално представителство, защита и съдействие по такъв вид дела в тази разпоредба е предвидено адвокатско възнаграждение в размер на 900 лева. Предвид това на адв. М. следва да бъде определено адвокатско възнаграждение в размер на лева. Тази сума ответникът следва да бъде осъдено да му заплати.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 52-ри състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ отказ, обективиран в електронно писмо от 07.04.2025 г. на „ИЗИ АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ“ АД, [населено място], в качеството му на администратор на лични данни, за предоставяне на поисканото от П. В. Г. от [населено място], чрез адв. С. М. с молба от 05.03.2025 г. копие от всички документи, съдържащи негови лични данни, съставени за периода 01.03.2015 г. – 05.03.2025 г.,

ИЗПРАЩА преписката на „ИЗИ АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ“ АД, [населено място] за ново произнасяне по молбата от 05.03.2025 г. на П. В. Г. от [населено място], депозирана чрез адв. С. М. от САК, в 7-дневен срок, считано от съобщението за влизане в сила на решението, при съобразяване указанията на съда, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА „ИЗИ АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ“ АД, [населено място] да заплати на П. В. Г. от [населено място] деловодни разноски в размер на 10 (десет) лева.

ОСЪЖДА „ИЗИ АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ“ АД, [населено място] да заплати на адв. С. К. М. от САК сумата от 900 /деветстотин/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие по настоящото адм. дело №2178/2025 г. по описа на АССГ за процесуално представителство на П. В. Г. от [населено място].

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: